

SFS 2004:881

Utkom från trycket
den 16 november 2004

Förordning om kommunalekonomisk utjämning;

utfärdad den 28 oktober 2004.

Regeringen föreskriver följande.

Allmän bestämmelse

1 § Statistiska centralbyrån skall varje utjämningsår beräkna

1. skatteutjämningsunderlag, standardkostnad och strukturstyrkostnad enligt 3 § lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning,

2. inkomstutjämningsbidrag enligt 5 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,

3. inkomstutjämningsavgift enligt 6 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,

4. kostnadsutjämningsbidrag enligt 9 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,

5. kostnadsutjämningsavgift enligt 10 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,

6. strukturbidrag enligt 11 och 12 §§ lagen om kommunalekonomisk utjämning,

7. införandebidrag enligt 13 och 14 §§ lagen om kommunalekonomisk utjämning,

8. regleringsbidrag enligt 15 § lagen om kommunalekonomisk utjämning, och

9. regleringsavgift enligt 16 § lagen om kommunalekonomisk utjämning.

Inkomstutjämning

2 § Vid beräkning av inkomstutjämningsbidrag för kommuner och för landsting skall följande länsvisa skattesatser tillämpas.

Län	Kommuner	Landsting
Stockholms	19,03	10,05
Uppsala	19,63	9,45
Södermanlands	19,73	9,35
Östergötlands	19,10	9,98
Jönköpings	19,28	9,80
Kronobergs	20,16	8,92
Kalmar	20,51	8,57

Blekinge	19,24	9,84
Skåne	19,70	9,38
Hallands	19,48	9,60
Västra Götalands	19,84	9,24
Värmlands	20,45	8,63
Örebro	19,37	9,71
Västmanlands	20,07	9,01
Dalarnas	19,76	9,32
Gävleborgs	19,35	9,73
Västernorrlands	20,74	8,34
Jämtlands	20,52	8,56
Västerbottens	20,35	8,73
Norrbottnens	20,23	8,85

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen 19,60 procent vid beräkning av inkomstutjämningsbidrag för kommuner.

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen 9,48 procent vid beräkning av inkomstutjämningsbidrag för landsting.

3 § Vid beräkning av inkomstutjämningsavgifter för kommuner och för landsting skall följande länsvisa skattesatser tillämpas.

Län	Kommuner	Landsting
Stockholms	16,96	9,53
Uppsala	17,56	8,93
Södermanlands	17,66	8,83
Östergötlands	17,03	9,46
Jönköpings	17,21	9,28
Kronobergs	18,09	8,40
Kalmar	18,44	8,05
Blekinge	17,17	9,32
Skåne	17,63	8,86
Hallands	17,41	9,08
Västra Götalands	17,77	8,72
Värmlands	18,38	8,11
Örebro	17,30	9,19
Västmanlands	18,00	8,49
Dalarnas	17,69	8,80
Gävleborgs	17,28	9,21
Västernorrlands	18,67	7,82
Jämtlands	18,45	8,04
Västerbottens	18,28	8,21
Norrbottnens	18,16	8,33

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen 17,54 procent vid beräkning av inkomstutjämningsavgift för kommuner.

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen 8,95 procent vid beräkning av inkomstutjämningsavgift för landsting.

4 § Inkomstutjämningsbidrag och inkomstutjämningsavgift anges i kronor per invånare i kommunen respektive landstinget och avrundas till närmaste hela krontal.

Kostnadsutjämning

Standardkostnad

5 § Standardkostnad skall beräknas utifrån befolkningsuppgifter per den 31 december två år före utjämningsåret, anges i kronor per invånare och avrundas till närmaste hela krontal. Standardkostnaden skall, utom i fråga om 13 och 15–19 §§, beräknas i utjämningsårets prisnivå utifrån den prognostiserade utvecklingen av nettoprisindex.

Kommuner

Förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg

6 § En kommuns standardkostnad för förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg beräknas genom att en ålderssättning multipliceras med ett volymindex och två korrigeringsfaktorer.

Ålderssättningen beräknas enligt följande. Andelen barn i kommunen delas in i följande åldersgrupper: 1–3, 4–5, 6 och 7–9 år. Andelen barn i kommunen i respektive åldersgrupp multipliceras med en genomsnittlig kostnad per barn i förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg i respektive åldersgrupp, varefter produkterna summeras.

Den enligt andra stycket beräknade ålderssättningen multipliceras med ett volymindex. Volymindex beräknas för kommunen utifrån föräldrarnas förvärvsfrekvens, kommunens skattekraft och befolkningstäthet. Värdena för respektive variabel multipliceras med de parametervärden som anges i bilagan till denna förordning.

Den första korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga ålderssättning som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnad för förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg som anges i bilagan till denna förordning.

Den andra korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnad som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnad för förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg som anges i bilagan till denna förordning.

Förskoleklass och grundskola

7 § En kommuns standardkostnad för förskoleklass och grundskola beräknas genom att andelen barn i kommunen i åldersgrupperna 6 och 7–15 år multipliceras med den beräknade genomsnittskostnaden per barn i respektive åldersgrupp i landet. Genomsnittskostnaden per barn i åldersgruppen 6 respektive 7–15 år beräknas utifrån den genomsnittliga standardkostnad för förskoleklassen respektive grundskolan som anges i bilagan till denna förordning.

För kostnader som avser modersmålsundervisning och undervisning i svenska som andraspråk beräknas ett tillägg till den enligt första stycket beräknade kostnaden. Tillägget beräknas utifrån andelen barn med utländsk bakgrund i åldersgruppen 7–15 år i kommunen multiplicerad med en genomsnittlig kostnad per barn i åldersgruppen 7–15 år i landet för modersmålsundervisning och undervisning i svenska som andraspråk. Från detta tillägg görs avdrag för den genomsnittliga ersättningen per invånare för modersmålsundervisning och svenska som andraspråk.

Kommuner som har merkostnader för små skolor och skolskjutsar får ett tillägg till den enligt första stycket beräknade kostnaden. Tillägget beräknas utifrån en teoretisk organisation av skolor i olika storlekar och kostnadsklasser, med elevernas geografiska spridning i kommunen åren 1997, 1999 och 2001 som grund. Samtliga kommuner får ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Gymnasieskola

8 § En kommuns standardkostnad för gymnasieskola beräknas genom att andelen ungdomar i kommunen i åldersgruppen 16–18 år multipliceras med den beräknade genomsnittskostnaden per invånare i den åldersgruppen i landet. Genomsnittskostnaden beräknas utifrån den genomsnittliga standardkostnad för gymnasieskolan som anges i bilagan till denna förordning.

Kommuner som har merkostnader för resor och inackordering av gymnasieelever får ett tillägg till den enligt första stycket beräknade kostnaden. Tillägget beräknas utifrån en teoretiskt bestämd placering av skolor med hänsyn till befolkningens bosättningsmönster år 2001 samt utifrån en beräknad kostnad för resor och inackordering. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Kommuner får ett tillägg till eller avdrag från den enligt första stycket beräknade kostnaden på grund av elevernas programval. Tillägget eller avdraget beräknas utifrån den genomsnittliga kostnaden två år före och tre år före utjämningsåret för de program som kommunens elever har valt.

Individ- och familjeomsorg

9 § En kommuns standardkostnad för individ- och familjeomsorg beräknas med hjälp av två modeller, en för barn- och ungdomsvård och en för ekonomiskt bistånd, missbrukarvård och övrig verksamhet.

10 § Kommunens standardkostnad för barn- och ungdomsvård beräknas utifrån

1. andelen barn till ensamstående föräldrar,
2. andelen barn med utländsk bakgrund,
3. andelen lagförda ungdomar, och
4. kommunens folkmängd.

Värdena för respektive variabel multipliceras med de parametervärden som anges i bilagan till denna förordning.

11 § Kommunens standardkostnad för ekonomiskt bistånd, missbrukarvård och övrig verksamhet beräknas utifrån

1. andelen ensamstående kvinnor med barn,
2. andelen flyktingar och övriga utrikes födda,
3. andelen arbetslösa utan arbetslöshetsersättning,
4. andelen män i åldersgruppen 25–64 år med låg inkomst, och
5. ett täthetsindex.

Värdena för respektive variabel multipliceras med de parametervärden som anges i bilagan till denna förordning.

12 § Standardkostnaderna för respektive modell multipliceras med en korrigeringsfaktor, varefter summan av produkterna bildar standardkostnaden för individ- och familjeomsorg. Korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnaden som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnaden för barn- och ungdomsvård respektive ekonomiskt bistånd, missbrukarvård och övrig verksamhet som anges i bilagan till denna förordning.

Barn och ungdomar med utländsk bakgrund

13 § En kommuns standardkostnad för barn och ungdomar med utländsk bakgrund beräknas utifrån andelen barn och ungdomar i åldern 0–19 år som är födda eller som har minst en förälder född utanför Norden och de länder som var medlemmar i EU år 2003.

Kommuner får ett tillägg på 75 kronor per invånare för varje procentenhet som andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund överstiger den genomsnittliga andelen för landet.

Äldreomsorg

14 § En kommuns standardkostnad för äldreomsorg beräknas enligt följande. En normkostnad beräknas per kön och civilstånd för var och en av åldersgrupperna 65–69, 70–74, 75–79, 80–84, 85–89 samt 90 år och äldre fördelade på födda inom och utanför Norden. Andelen invånare i kommunen i respektive grupp multipliceras med kommunens normkostnad för gruppen, varefter produkterna summeras.

En kommuns normkostnad för respektive grupp beräknas genom att en genomsnittlig kostnad per person i landet fördelade på ålder, kön, civilstånd, yrkesbakgrund och födelseland multipliceras med antalet personer i kommunen i respektive grupp år 2002.

Summan av en kommuns totala normkostnad multipliceras med en korrigeringsfaktor, varefter produkten, efter tillägg och avdrag enligt fjärde stycket, utgör standardkostnaden för äldreomsorg. Korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnaden som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnad för äldreomsorg som anges i bilagan till denna förordning.

De glesbygdskommuner som anges i bilagan till denna förordning får ett tillägg på fem procent till den enligt första, andra och tredje styckena beräk-

nade standardkostnaden. Ett tillägg ges för merkostnader för hemtjänst, som beräknas utifrån de äldres geografiska spridning i kommunen år 2001. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Befolkningsförändringar

15 § En kommuns merkostnader till följd av befolkningsförändringar beräknas för

1. kommuner vars befolkning under en tioårsperiod minskat med mer än två procent,

2. kommuner som under en femårsperiod haft en minskning av antalet barn och ungdomar i åldersgruppen 7–18 år, förutsatt att minskningen överstiger motsvarande minskning i landet med minst två procentenheter,

3. kommuner som under en femårsperiod haft en ökning av antalet barn och ungdomar i åldersgruppen 7–18 år, förutsatt att ökningen överstiger ökningen i landet med minst fem procentenheter, och

4. kommuner som under en fyraårsperiod haft en ökning av antalet invånare med i genomsnitt minst 1,2 procent per år och där folkmängden från och med den 1 november två år före utjämningsåret till och med den 1 november året före utjämningsåret ökat med minst 1,2 procent.

16 § Befolkningsminskning under en tioårsperiod är skillnaden mellan befolkningen den 31 december tolv år före utjämningsåret och befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret. Skillnadens andel av befolkningen den 31 december tolv år före utjämningsåret utgör den procentuella befolkningsminskningen.

Den procentuella befolkningsminskningen under en tioårsperiod reduceras med två procentenheter och multipliceras med 100 kronor per invånare.

17 § Befolkningsminskning under en femårsperiod är skillnaden mellan befolkningen den 31 december sju år före utjämningsåret och befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret. Skillnadens andel av befolkningen den 31 december sju år före utjämningsåret utgör den procentuella befolkningsminskningen.

Den del av befolkningsminskningen under en femårsperiod i åldersgruppen 7–18 år som överstiger befolkningsminskningen i landet under samma period i åldersgruppen 7–18 år med två procentenheter multipliceras med 12 300 kronor per person. Har antalet personer i landet i åldersgruppen 7–18 år ökat under femårsperioden, skall den del av befolkningsminskningen i kommunen som överstiger två procentenheter multipliceras med 12 300 kronor per person.

18 § Befolkningsökning under en femårsperiod i åldersgruppen 7–18 år är skillnaden mellan befolkningen i den aktuella åldersgruppen den 31 december sju år före utjämningsåret och befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret.

Den del av befolkningsökningen under en femårsperiod i åldersgruppen 7–18 år som överstiger befolkningsökningen i landet under samma period i åldersgruppen 7–18 år med fem procentenheter multipliceras med 12 000

kronor per person. Har antalet personer i landet i åldersgruppen 7–18 år minskat under femårsperioden, skall den del av befolkningsökningen i kommunen som överstiger fem procentenheter multipliceras med 12 000 kronor per person.

19 § Befolkningsökning under en fyraårsperiod är skillnaden mellan befolkningen den 31 december sex år före utjämningsåret och befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret.

Den del av befolkningsökningen räknat i antalet personer från och med den 1 november två år före utjämningsåret till och med den 1 november året före utjämningsåret som överstiger 1,2 procent multipliceras med kommunens intäkter året före utjämningsåret dividerat med antalet invånare i kommunen. Kommunens intäkter året före utjämningsåret beräknas enligt anvisningar i bilagan till denna förordning.

Bebyggelsestruktur

20 § En kommuns standardkostnad för bebyggelsestruktur beräknas som summan av de beräknade standardkostnaderna i 2004 års kostnadsutjämning för gator och vägar, byggkostnader, uppvärmningskostnader samt administration, resor och räddningstjänst.

Vid beräkningen av standardkostnaderna för gator och vägar, byggkostnader samt administration, resor och räddningstjänst skall underlaget uppdateras enligt anvisningar i bilagan till denna förordning.

Landsting

Hälso- och sjukvård

21 § Ett landstings standardkostnad för hälso- och sjukvård beräknas utifrån befolkningens vårdbehov och hälso- och sjukvård i glesbygd.

Kostnaden för befolkningens vårdbehov beräknas med hjälp av två modeller, en för vårdtunga grupper och en för den övriga befolkningen.

22 § I modellen för vårdtunga grupper beräknas genomsnittskostnaden för behandlingen av följande sjukdomstillstånd: elakartad tumörsjukdom, cerebrovaskulär sjukdom, inflammatorisk ledsjukdom, artros, ischemisk hjärtsjukdom och hjärtsvikt, höftfraktur, schizofreni, övriga psykosor och hiv.

I modellen beräknas de genomsnittliga kostnaderna för behandlingen av vart och ett av de olika sjukdomstillstånden efter kön och följande åldersgrupper: 0–19, 20–49, 50–74, 75–79, 80–89 samt 90 år och äldre. För varje landsting multipliceras antalet personer i respektive vårdgrupp med nämnda kostnader för vart och ett av de olika sjukdomstillstånden efter kön och angivna åldersgrupper.

23 § I modellen för den övriga befolkningen delas den övriga befolkningen in i olika grupper utifrån kön, åldersgrupperna 0, 1–4, 5–9, 10–14, 15–19, 20–24, 25–29, 30–39, 40–49, 50–59, 60–69, 70–74 och 75 år och äldre, civilstånd, sysselsättningsstatus, inkomst och boendetyper. I varje lands-

ting multipliceras antalet personer i respektive grupp med den genomsnittliga kostnaden för gruppen.

24 § Summan av den beräknade kostnaden för vårdtunga grupper och för övriga grupper divideras med antal invånare i landstinget den 31 december två år före utjämningsåret.

Ett landstings kostnader enligt första stycket multipliceras med en korrikeringsfaktor, varefter produkten utgör kostnaden för befolkningens vårdbehov. Korrikeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnad som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnad för hälso- och sjukvård som anges i bilagan till denna förordning.

25 § Ett landstings kostnader för hälso- och sjukvård i glesbygd beräknas utifrån en teoretiskt bestämd placering av sjukhus, ambulanscentraler och vårdcentraler. Utifrån denna placering av enheterna beräknas även kostnader för övernattningsplatser vid vårdcentraler och behovet av sjukresor. Samtliga landsting får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av de beräknade kostnaderna per invånare i landet för hälso- och sjukvård i glesbygd.

Delat huvudmannaskap

Kollektivtrafik

26 § Standardkostnaden för kollektivtrafik beräknas utifrån variablerna gleshet, arbetspendling och tätortsstruktur. Värdena för respektive variabel multipliceras med parametervärden som anges i bilagan till denna förordning.

Standardkostnaden beräknas för respektive län, varefter hälften av standardkostnaden tillförs kommunerna i länet och hälften landstinget, med undantag av Stockholms län där kommunernas andel motsvarar 40 procent och landstingets andel motsvarar 60 procent av standardkostnaden.

Den del av standardkostnaden som tillförs kommunerna fördelas mellan kommunerna efter deras andel av de totala kostnaderna i länet för kollektivtrafiken år 2002, dock med följande undantag:

1. I Skåne län och Stockholms län fördelas kommunernas andel av standardkostnaden med lika stora belopp per invånare mellan kommunerna.

2. Standardkostnaden för Gotlands kommun motsvarar redovisade nettokostnader. Hälften av standardkostnaden fördelas i kommunernas utjämningsystem och hälften i landstingens utjämningsystem.

3. För kommunerna i Västra Götalands län och Jämtlands län fattar regeringen särskilda beslut om varje kommuns andel av de totala kostnaderna i respektive län.

Beräkningsmetoder och närmare detaljer för kostnadsutjämnningen

27 § För beräkningarna gäller i övrigt de beräkningsmetoder och närmare detaljer som anges i bilagan till denna förordning.

28 § Vid beräkning av bidragsminskning enligt 3 § lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning skall till regleringsbidrag och regleringsavgift enligt 15 respektive 16 §§ denna lag läggas

1. den sammanlagda summan för strukturbidrag enligt 11 § tredje stycket och 12 § tredje stycket samma lag, och

2. den sammanlagda summan för införandebidrag enligt 13 och 14 §§ samma lag.

Uppgiftslämnande

29 § Statistiska centralbyrån skall senast den 1 oktober året före utjämningsåret lämna uppgifter till varje kommun och varje landsting om preliminära bidrag och avgifter enligt 5, 6 och 9–16 §§ lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning.

30 § Statistiska centralbyrån skall senast den 10 januari varje år till Skatteverket lämna uppgifter som beräknats enligt denna förordning.

Verkställighetsföreskrifter

31 § Statistiska centralbyrån får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

2. Genom förordningen upphävs förordningen (1995:1645) om utjämningsbidrag och utjämningsavgift för kommuner och landsting samt förordningen (1995:1646) om skattesatser vid beräkning av utjämningsbidrag och utjämningsavgift för kommuner och landsting. De upphävda förordningarna gäller dock fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2005.

På regeringens vägnar

LARS-ERIK LÖVDÉN

Lilian Wiklund
(Finansdepartementet)

Bilaga

Beräkningsmetoder och närmare detaljer för kostnadsutjämningen

Generella bestämmelser för kostnadsutjämningen

Befolkningsuppgifter

Befolkningsuppgifter hämtas från Statistiska centralbyråns befolkningsstatistik.

Kommuner

Den för landet genomsnittliga standardkostnaden i kronor per invånare före uppräknig till utjämningsårets kostnadsnivå för var och en av följande verksamheter är:

Förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg	4 215
Förskoleklass och grundskola	
– Förskoleklass	423
– Grundskola	7 789
Gymnasieskola	3 032
Individ- och familjeomsorg	
– Barn- och ungdomsvård	1 130
– Övrig individ- och familjeomsorg	1 649
Äldreomsorg	7 663

Beloppen avser år 2003

Landsting

Den för landet genomsnittliga standardkostnaden före uppräknig till utjämningsårets kostnadsnivå för hälso- och sjukvård är 14 853 kronor per invånare. Beloppet avser år 2003.

Delat huvudmannaskap

Den för landet genomsnittliga standardkostnaden före uppräknig till utjämningsårets kostnadsnivå för kollektivtrafik är 1 017 kronor per invånare. Beloppet avser år 2003.

Nettoprisindex

Uppräknig till utjämningsårets kostnadsnivå sker med hjälp av utvecklingen av nettoprisindex. Som genomsnittlig procentuell förändring i nettoprisindex för respektive år används följande: 2003 (1,4), 2004 (0,2) och 2005 (1,5).

Följande verksameters standardkostnad räknas upp till utjämningsårets kostnadsnivå med hjälp av nettoprisindex året före utjämningsåret samt utjämningsåret: förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg, förskoleklass och grundskola, gymnasieskola, individ- och familjeomsorg, äldreomsorg, hälso- och sjukvård samt kollektivtrafik.

Följande kostnadsslags standardkostnad räknas upp till utjämningsårets kostnadsnivå med hjälp av nettoprisindex år 2003 t.o.m. utjämningsåret: byggnadsstruktur.

Följande kostnadsslags standardkostnad räknas inte upp till utjämningsårets kostnadsnivå: barn och ungdomar med utländsk bakgrund samt befolkningsförändringar.

Okorrigerad åldersrelaterad ersättning = 42 827 x andelen barn 1–3 år + 41 863 x andelen barn 4–5 år + 26 547 x andelen barn 6 år + 15 273 x andelen barn 7–9 år.

Volymindex = 0,023 + 0,116 x andelen föräldrar som förvärvsarbetar mer än 28 timmar/vecka + 0,194 x skattekraften + 0,402 x täthetsindex.

Täthetsindex = (andel som bor i tätorter med fler än 199 invånare) x (befolkning i tätorter med fler än 199 invånare) / (ytan för tätorter med fler än 199 invånare) / 100. Täthetsindex får vara högst 0,23 och lägst 0,05.

Skattekraften beräknas som kommunens skatteunderlag per invånare i förhållande till riksgenomsnittet. För kommuner vars relativa skattekraft överstiger 1,27 eller understiger 0,82 används värdet 1,27 respektive 0,82. Volymindex avrundas till tre decimaler.

En kommuns skattekraft beräknas som medelvärdet enligt taxeringarna för treårsperioden t.o.m. året före utjämningsåret. Uppgifter om en kommuns skattekraft hämtas från Skatteverket och Statistiska centralbyrån.

Förskoleklass och grundskola

Genomsnittlig ersättning för modersmålsundervisning och undervisning i svenska som andraspråk är 6 739 kronor per elev som är född utanför Sverige, Norge och Danmark eller där båda föräldrarna är födda utanför dessa länder.

Gymnasieskola

Tillägg för elevernas programval beräknas utifrån antal elever per hemkommun och gymnasieprogram.

Programvalsfaktorn för respektive kommun beräknas enligt följande för åren två respektive tre år före utjämningsåret: ((summering av (antal elever per program x landets genomsnittskostnad per program)) – relationstal (antal 16–18-åringar x gymnasiets genomsnittskostnad i landet per 16–18-åring)) / befolkningen den 31 december två respektive tre år före utjämningsåret.

Uppgifter om antalet elever hämtas från Statistiska centralbyråns skolstatistik.

Uppgifter om kostnader för olika program hämtas från Skolverkets statistik.

Individ- och familjeomsorg

Standardkostnad för ekonomiskt bistånd = (–342,282 + 284,686 x andelen ensamstående kvinnor i åldersgruppen 18–44 år med barn i åldersgruppen 0–17 år + 47,825 x andelen flyktingar och nära anhöriga till flyktingar samt övriga utrikes födda från länder utanför Norden och de länder som var medlemmar i EU 2003 + 1 118,847 x andelen arbetslösa utan arbetslöshetsersättning + 3,549 x andelen män i åldersgruppen 25–64 år med låg inkomst + 1,774 x roten ur antalet boende i tätort) x korrigeringsfaktor.

Standardkostnad för barn- och ungdomsvård = (–173,803 + 183,109 x andelen barn till ensamstående föräldrar 0–12 år + 1 207,573 x andelen lag-

förda ungdomar 15–17 år + 246,085 x andelen barn med utländsk bakgrund + 1,142 x roten ur kommunens folkmängd upp till 75 000) x korrigeringsfaktor.

Äldreomsorg

Följande kommuner får ett tillägg på fem procent till den enligt 14 § första, andra och tredje styckena beräknade kostnaden: Torsby, Malung, Orsa, Vansbro, Älvdalen, Ånge, Berg, Bräcke, Härjedalen, Krokoms, Ragunda, Strömsund, Åre, Bjurholm, Dorotea, Lycksele, Malå, Norsjö, Sorsele, Storuman, Vilhelmina, Vindeln, Åsele, Arjeplog, Arvidsjaur, Jokkmokk, Pajala, Överkalix och Övertorneå.

Befolkningsförändringar

Eftersläpningseffekter

Antalet personer som utgör den befolkningsökning som överskrider 1,2 procent mellan den 1 november två år före utjämningsåret och den 1 november året före utjämningsåret multipliceras med summan av, per invånare året före utjämningsåret, bidrag eller avgift i kostnadsutjämnningen, summan av bidrag eller avgift i inkomstutjämnningen, generellt statsbidrag, införandetillägg, införandeavdrag, nivåjustering samt åldersrelaterat statsbidrag.

Kommunens inkomstutjämningsbidrag eller inkomstutjämningsavgift omräknas med kommunens befolkning den 1 november året före utjämningsåret utifrån landets och kommunens skatteunderlag som används vid beräkningen av inkomstutjämnningen året före utjämningsåret. Kommunen kompenseras för differensen mellan summan av bidrag eller avgift i inkomstutjämnningen året före utjämningsåret och summan av bidrag eller avgift i inkomstutjämnningen året före utjämningsåret då befolkningen per den 1 november året före utjämningsåret används.

Bebyggelsestruktur

Gator och vägar

Om inget annat anges får samtliga kommuner i Värmlands län, Dalarnas län, Gävleborgs län, Västernorrlands län, Jämtlands län, Västerbottens län och Norrbottens län ett ortstillägg på 56 kronor per invånare och övriga kommuner 0 kronor per invånare.

Undantag:

– Följande kommuner får 56 kronor per invånare: Södertälje, Uppsala, Eskilstuna, Linköping, Norrköping, Jönköping, Växjö, Kalmar, Karlskrona, Helsingborg, Kristianstad, Lund, Halmstad, Borås, Örebro och Västerås.

– Följande kommuner får 111 kronor per invånare: Nacka, Sundbyberg, Solna, Lidingö, Malmö, Härryda, Partille, Öckerö, Mölndal, Karlstad, Falun, Gävle, Sundsvall, Örnsköldsvik, Härjedalen, Östersund, Skellefteå, Umeå, Åsele och Luleå.

- Göteborgs kommun får 167 kronor per invånare.
- Stockholms kommun får 501 kronor per invånare.

Byggekostnader

Standardkostnad = (byggkostnadsindex – 98,65) x 2 484/100.

Administration, resor och räddningstjänst

Standardkostnaden beräknas efter följande förutsättningar:

Inv./km ²	Folkmängd	Tätortsgrad	Bidrag
<6	<10 000	<0,6	1 420
<6	<10 000	0,6–0,8	1 086
<6	10 000–20 000	<0,6	1 002
<6	10 000–20 000	0,6–0,8	668
6–10	<10 000	<0,6	557
6–10	<10 000	0,6–0,8	334
6–10	10 000–20 000	<0,6	390
6–10	10 000–20 000	0,6–0,8	167

Kollektivtrafik

Standardkostnad per län = $-1\,177,719 + 36,956 \times$ roten ur invånardistansen + $1\,926,383 \times$ andelen boende i tätort med mer än 11 000 invånare + $3\,336,552 \times$ andelen personer som arbetspendlar över kommungräns.

Med invånardistansen avses det genomsnittliga avståndet mellan invånarna i länet.

